

Vispārējās tiesas 2016. gada 16. decembra rīkojums – Ica Foods/EUIPO – San Lucio (“GROK”)**(Lieta T-774/14) ⁽¹⁾****Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Reģistrācijas pieteikuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas**

(2017/C 053/35)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ica Foods SpA (Pomezia, Itālija) (pārstāvis – A. Nespega, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvis – L. Rampini)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: San Lucio Srl (San Gervasio Bresciano, Itālija) (pārstāvis – F. Sangiacomo, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2014. gada 9. septembra lēmumu lietā R 1815/2013-2 attiecībā uz neesamības atzīšanas procesu starp San Lucio Srl un Ica Foods SpA

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Ica Foods SpA un San Lucio Srl sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī katra atlīdzina pusi Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumu.

⁽¹⁾ OV C 26, 26.1.2015.

Prasība, kas celta 2016. gada 7. novembrī – Salehi/Komisija**(Lieta T-773/16)**

(2017/C 053/36)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Dominik Salehi (Brēmene, Vācija) (pārstāve – C. Drews, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atzīt, ka atbildētāja ir pārkāpusi Regulas (EK) Nr. 539/2001 (grozīta ar Regulu (ES) Nr. 1289/2013) 1. panta 4. punktu, jo tā atbildē uz prasītāja 2016. gada 1. jūlija un 2016. gada 16. septembra vēstulēm ir atturējies veikt minētajā tiesību normā noteiktos pasākumus un tos paziņot prasītājam;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats: savstarpības principa pārkāpums, šauri piemērojot *Visa Waiver Program Improvement and Terrorist Travel Prevention Act of 2015*
2. Otrais pamats: atbildētājas bezdarbība

Prasītājs apgalvo, ka Komisija nav veikusi nevienu pasākumu atbilstoši Padomes 2001. gada 15. marta Regulas (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas (OV 2001, L 81, 1. lpp.), 1. panta 4. punkta e) apakšpunkta i) daļai.

Prasība, kas celta 2016. gada 30. novembrī – QG/Komisija

(Lieta T-845/16)

(2017/C 053/37)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: QG (Madrīde, Spānija) (pārstāvji – L. Ruiz Ezquerra, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet un A. Hernández Pardo, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atzīt, ka Komisijas 2016. gada 4. jūlija Lēmums par valsts atbalstu SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), ko Spānija ir piešķirusi noteiktiem futbola klubiem, ir pretrunā LESD 107. panta 1. punktam un 108. panta 3. punktam, jo iespēja konsolidēt pārskatus, kas ir radusies ar Likumā 10/1990 paredzēto atļauju četriem klubiem piedalīties dažādu disciplīnu sacensībās, tāpat kā samazinātas uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes piemērošana, arī ir valsts atbalsts, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu, un Eiropas Komisijai tas esot bijis par tādu jāatzīst;
- līdz ar to noteikt pasākuma atcelšanu, nosakot pienākumu Spānijas Karalistei atgūt no saņēmējiem ar iekšējo tirgu nesaderīgo atbalstu. Tam papildus piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītājs atsaucas uz LESD 107. panta 1. punkta un 108. panta 3. punkta pārkāpumu.

Prasītājs, kas ir basketbola klubs, piekrīt apstrīdētajam aktam, ciktāl Komisija tajā ir uzskatījusi, ka ar Likumu 10/1990 noteiktais pasākums, kas izpaužas kā labvēlīgāka attieksme uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā pret noteiktiem futbola klubiem, kas izpaužas kā samazināta nodokļa likme, ir valsts atbalsts, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

Tomēr prasītājs uzskata, ka Komisijai būtu vajadzējis nonākt pie šī paša secinājuma attiecībā uz nodokļu privilēģijām, kuras arī ir piešķirtas ar Likumu 10/1990 un kuras izpaužas tādējādi, ka šiem klubiem tiek atļauts piedalīties vairāku disciplīnu sacensībās.